શ્રી આદીશ્વરનો શ્લોકો.

બનાવનાર,

દોશી ગુલાબચંદ વિ૦ દયાલજી,

તથા,

ભાટીઆ લક્ષ્મીદાસ વિ૦ કહાનજી ઠક્કર;

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

શા૦ અજરામર હરજી,

તથા,

શા૦ લીલાધર કલ્યાણજી નગરવાળા.

મુંબઈ:
સુબોધપ્રકાશ છાપખાનામાં છાપ્યું.
સંવત ૧૯૪૨ ના ચૈત્ર શુદ ૧૫ રવિવાર.
તારીખ ૧૮-૪-૮૬ રવિવાર.
કિંમત રૂ. ૦-૧-૦

૨૭૨૩

શ્રી આદીશ્વરનો શ્લોકો.

બનાવનાર,

દોશી ગુલાબચંદ વિ૰ દયાલજી,

તથા,

ભાટીઆ લક્ષ્મીદાસ વિ૰ કહાનજી ઠક્કર;

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

શા૰ અજરામર હરજી,

તથા,

શા૰ લીલાધર કલ્યાણજી નગરવાળા.

મુંબઈ:

સુબોધપ્રકાશ છાપખાનામાં છાપ્યું.

સંવત્ ૧૯૪૨ ના ચૈત્ર શુદ ૧૫ રવિવાર.

તારીખ ૧૮-૪-૮૬ રવિવાર.

કિંમત રૂ. ૦-૧-૦

२७२३

શ્રીઆદીશ્વર ભગવાનનો શ્લોકો.

સરસ્વતી માતા તમ પાએ લાગું। એવો શ્લોકો વરદાન માગું। આદીપ્રભુના લેશું વળી નામ। મસ્તક નમાવી કરૂં પ્રણામ ॥ ૧ ॥ કર જોડીને કરૂં રે વીનંતી। માગું વાણીને આપો સરસ્વતી। તમ પરતાપે જોડીને લવશું અવીચલ વાણી માગીને કહું છું; ॥ ૨ ॥ આઘો પાછો કોઇ અક્ષર થાય। માફ કરજો તમે મોરીરે માય। તગણ જગણને સગણના ઠાઠ। તે આદિ દઇ ગણ છે આઠ ॥૩॥ કીઆ સારા નેં કીઆ નખેદ। તેનો નવી-જાણું ઊંડારથ ભેદ। કવિજન આગલ મારી શી મતી। દોષ ટાળસે માતા સરસ્વતી ॥ ૪ ॥ આદીશ્વરકેરો કહું રે શ્લોકો। એક મન દઇને સાંભળજો લોકો। રાણી મારૂદેવીને નાભી રે રાજા। તે કુળ આવ્યા કરવા દી-વાજા ॥ ૫ ॥ પ્રભુજી જન્મ્યાની તારીખ જાણું। ચઇ-તર વદ આઠમ વખાણું। જન્મ તણીતો નોબત વાગી। માતપીતાને કીધાં સૌભાગી ॥ ૬ ॥ મોતી તોરણ બાં-

ધ્યાછે બહાર । ભરી મુગતાફળ વધાવે નાર । ઘણી ધામ ધુમ ત્યાં રે થાય । શુક્લ પક્ષ ચંદ્ર પેઠે વધાય ॥ ૭ ॥ અજોધા નગરીમાં જન્મ ગવાય । દેવલોકથી દેવતા જોવાને જાય । ચોસઠ ઈંદ્રિ ત્યાં ઓછવ કરે । છપન કુમારી ત્યાં વાસજ ઢોળે ॥ ૮ ॥ આદીનાથના પુત્ર સોઅજ જાણું । ભરત બાહુ બળનું બળ વખાણું । પુત્રી બ્રામીને સુંદર નામા રે સતી । ધ્યાન રૂદેમાં અરીહંતનું ધરતી ॥ ૯ ॥ ભણી ગણી પ્રભુ હુશીઆર થયા । તેમ તેમ જ્ઞાનમાં વધતાંરે ગયા । નીમ ધરમમાં વરતેરે સહુ । દેશ વિદેશમાં જાણે રે બહુ ॥ ૧૦ ॥ રીખવ દેવતણી સ્ત્રીનાં રે નામ । સુમંગલા સુનંદા કરે છે કામ । પતીવ્રતાં સ્ત્રીઓ પાળે છે ધર્મ । શીયળવરતમાં જાણે છે મર્મ ॥ ૧૧ ॥ વીસ લાખ પૂર્વ વરસ કુમાર પણે ગયાં । ત્રેસઠ લાખ પૂર્વ રાજરીધીમાં વહ્યાં । સંસાર અસાર તજયો તતકાલ । રાજ પુત્રોને સોપ્યું નીરધાર ॥ ૧૨ ॥ દીક્ષા લેવાને તત્પર ઉઠા । સુંદર સામા પાલખીમાં બેઠા । ઉગ્રકુલને ભોગકુલ જાણું । રાજકુલને ક્ષત્રી વખાણું ॥ ૧૩ ॥ કચ્છ મહાકચ્છ મોટેરા રાજા । ચાર હજાર મળ્યા છે રાજા । દીક્ષા લેવાને ત-

ત્પર થાય । ચાર સહસ્ત્ર રાજા દીક્ષા લેવા જાય ॥૧૪॥ ચઇતર વદ આઠમે દીક્ષારે લીધી । નવ ખંડ ધરતીમાં પતીત કીધી । વરસીદાન તરતજ દીધાં । અશોક વનમાં દીક્ષા વ્રત કીધાં ॥ ૧૫ ॥ જ્યાં ધ્યાન ધરે છે ભગવંત । ત્યાં બેઉ પુત્ર ગયા છે તરત । પગે લાગીને વીનંતી કરે । મુખથી બોલ્યા વાણી ભગવંત ત્યારે ॥ ૧૬ ॥ પુત્ર કહેરે અમને આપોરે રાજ । તેવારે ધરણી આવ્યાં વાંદવા કાજ । ધરણી આપે છે વિદ્યારે ઘણી । અદ્રષ્ટી ગૌરી ગંધારીને રોહણી ॥ ૧૭ ॥ વિદ્યા લઇને પુત્રરે ગયા । વૈતાઢપર્વત ઉપર આવ્યા । દક્ષીણ શ્રેણીનો રાજા નમીરે થયો । ઉત્તર શ્રેણીનો રાજા વિનમી થયો ॥ ૧૮ ॥ હવે ભગવાન હસ્તીનાપુર આવ્યા । સોમપ્રભા રાજ કરે છે જ્યાં । પ્રભુજી ચાલ્યા છે ગોચરીવોરવા। ત્યાં શ્રેયાંસ કુંમાર આવ્યા વાંદવા ॥ ૧૯ ॥ ગ્રામાનુગ્રામે ભગવંત વીચરતા । ધ્યાન રૂદેમાં અરીહંતનું ધરતા । જે ઘેર જાય ત્યાં અન ન આપે । હીરા મોતીને માણેક થાપે ॥ ૨૦ ॥ એમ કરતાં બાર માસજ થયા । એમના એમ પ્રભુજી વીચરતાં ગયા । જે દીથી દીક્ષા વ્રતજ લીધાં । તે દીનથી કોઇએ અન ન

દીધાં ॥૨૧॥ જ્યાં જાય ત્યાં વસ્ત્ર વોરાવે । રથ પાલખી
મીઆના દેવે । બાર વરસસુધી એમજ થયું। પૂર્વે બલ-
ધને મુખ બાંધીં છીંકલીયું ॥ ૨૨ ॥ છીંકલી બાંધી
બારજ ઘડી । બાર વરસ પ્રભુને કર્મ ગતી પડી । ત્યાંથી
વીહાર પ્રભુજી કરતાં । આવ્યા હસ્તીના પુર ફરતાં ફરતાં
॥ ૨૩ ॥ ત્યાં રાજ કરે છે શ્રેયંશ રાજા । ત્યાં ભગવાન
આવી બીરાજ્યા । અહાર વોરવા આવ્યા રાજદુવાર ।
ધરમલાભ આપે છે વારંવાર ॥ ૨૪ ॥ પ્રભુજીને સે-
લડીનો રસજ આપ્યો । હેતે કરીને પ્રભુજીએ થાપ્યો ।
વૈશાક શુદ ત્રીજે પારણું કીધ । તે દીનથી અખાત્રીજનું
પરબજ દીધ ॥ ૨૫ ॥ અહીં પંચ દીવ પ્રગટ્યાં । સરવે
લોકો ચમત્કાર પામ્યાં । સાડી બાર ક્રોડ સુવર્ણની
વૃષ્ટી થઇ । શ્રેયંશ કુંવર જશ પામ્યા જઇ ॥ ૨૬ ॥ તે
દીનથી સુપાત્રદાન દેવાણું । ત્યારથી વરસી તપ કે-
વાણું । જે કરશે ક્રીઆથી વરસી તપનાં વ્રત । તેને મુ-
ક્તી મળશે તરત ॥ ૨૭ ॥ વીહાર કરી તીક્ષશિલા ન-
ગરી મોઝાર । ત્યાં આવીક ।ઉસગ ધર્યો નીરધાર । બાઉ
બલને વનપાળે વધામણી દીધી । મોટે ઉછરંગે વાંદવા
તૈયારી કીધી ॥ ૨૮ ॥ ત્યાં આવી પ્રભુજીનાં મુખ ન

દીઠાં । મનમાં બાઉબલે વિચાર કીધાં । પ્રભુજીને અં-
તર ઘણાંજ પડીઆં । તે જોઇ રાજા વીચારમાં પડીઆ
॥ ૨૮ ॥ જે ઠેકાણે પ્રભુજીએ કાઉસગ ધર્યો । તે ઠેકાણે
બાઉબલે પ્રાસાદ કર્યો । આઠ જોજન ફરતો દીસે । પાંચ
જોજન ઉચો છે આકાશે ॥ ૩૦ ॥ એક હજાર પગ-
થીઆં જાણું । તેમાં પ્રભુજીનાં પગલાં વખાણું । ત્યાં જઇ
પગ પુંજન કર્યાં । કાનમાં આંગલી નાખી પ્રભુ સંભાર્યા
॥ ૩૧ ॥ બાબા આદીમ કરી બાઉબલ પોકારે । મકા
નામે તીરથ થાપ્યું નીરધારે । ત્યારથી મુસલમાનની
ઉતપતી થઇ જાણું । રાજાબાઉબલથી થઇ વખાણું ॥૩૨॥
પ્રભુજી આવી પધાર્યા માતલનગરી । બાહેર આવી
નઇ ગંધો વર વૃક્ષ નીરધારી । ત્યાં પાણીએ રહી અ-
ઠમ તપ કીધો । ઉતરાસાઢા નખેતર ચંદ ઉગ્યો
દીઠો ॥ ૩૩ ॥ તીહાં પ્રભુજીને કેવલ જ્ઞાન ઊપન્યું ।
ભરતજીને વનપાલકે કહ્યું । વનપાલને વધામણી દાન
આપ્યું । રૂદીઆમાં આદીશ્વરનું નામ થાપ્યું ॥ ૩૪ ॥
મારૂદેવીએ ભરતજીને ઉલંભો દીધ । ત્યારે પ્રભુજીની
કેવળની વાત કીધ । પ્રભુજીની ચીંતાથી મારૂદેવીને
પડલ આવ્યાં । વનપાલકની વધામણી શુણી પડલ ઉ-

ઘડયાં ॥ ૩૫ ॥ ભરત રીખવને વાંદવા તૈયાર થયા ।
સામગ્રી સામટી લઇ ગયા । મારૂદેવી હસ્તીઉપર
બીરાજ્યાં । ચાલતા જાય છે ભરત રાજા ॥ ૩૬ ॥ પ્રભુ-
જીને ભરત વાંદવા આવતાં । મારૂદેવી હસ્તી ઉપર
મુગતીએ પોહોતાં । ઈંદ્રાદિકે શરીરનો સંસ્કાર કરી ।
ખીર સમુદ્રે પરઠવ્યું ધરી ॥ ૩૭ ॥ ભરતજી શોકાતુ-
રજ થઇ । પ્રભુજી વાંધાં તરતજ જઇ । ઇહાં પ્રથમ કે-
વળી નામ પ્રવરત્યું। ત્યારથી પ્રથમ તીર્થંકર નામ થયું।
॥ ૩૮ ॥ ભગવંતજી રૂડી દેશના દીએ । ભરતના પાં-
ચશે પુત્રો દીક્ષારે લીએ । પ્રભુજીએ ચોરાશી ગણધર
થાપ્યાં । કઇકને કેવળ જ્ઞાન આપ્યાં ॥ ૩૯ ॥ બ્રામી
દીક્ષા લઇ સાધવી થઇ । ભરત રાજા શ્રાવક થયો છે
જઇ । એવી રીતે સંધની સ્થાપના કરી । રૂદીઆમાં
જૈનધર્મ જાણી કેવળ ધરી ॥ ૪૦ ॥ વૃક્ષે પ્રભુજીને
કેવલ ઉપન્યું । તેનું નામ પ્રાગ વડ ધરીજી । તેવારે પ્રા-
ગવડની પુજારે થઇ । કઇક લોકો જાત્રા કરે છે જઇ ।
॥ ૪૧ ॥ કચ્છ મહાકચ્છે ફરી દીક્ષાવૃત લીધાં । પ્રભુ-
જીએ જીવ તારવા વિચાર કીધા । ભરતજી આવ્યા છે
અજોધામાંય । જઇ ચક્રરત્નની કીધી છે પુજાય ॥૪૨॥

રૂડી રીતે અઠાઇ ઓછવ થાય । ભરતજી છ ખંડ સાધવા જાય । ગંગાદેવીએ માર્ગ આપ્યો છે માગી । તામસગુફા તરતજ ભાંગી ॥ ૪૩ ॥ કઇક મલેચ્છના દેશ સાંધ્યા । સાઠ હજાર વરસે ભરતજી આવ્યાં । એવી રીતે સાઠ હજાર વરશો ભરતજી ફર્યા । સુંદરીએ આંબેલતપજ કર્યા ॥ ૪૪ ॥ ભરતજી ફરી કરી અજોધામાં આવ્યા । સુંદરીએ મોતી લઇ વધાવ્યા । સુંદરીને દુરબળ જાણી આજ્ઞાજ કરી । એવું જાણી સુંદરીએ દીક્ષા વૃત ધરી ॥ ૪૫ ॥ ભરતજીએ ભાઇઓને જઇ કહ્યું । મારી આજ્ઞા માનો સરવે ભાઇ કહું । સરવે ભાઇઓએ દીક્ષાજ લીધી । ભરતજીની આજ્ઞા શિરપર કીધી ॥ ૪૬ ॥ બાઉબલ ભરતની આજ્ઞા માનેજ નહીં । સુવેગ નામા દુતને મોકલ્યો તહીં । તુને અપસુકન ઘણેરાં થાય । રથપીંજણી ભાંગી પુંઠે છીંકજ થાય ॥ ૪૭ ॥ જ્યાં બાઉબલ રાજ કરે છે । દુત તરતજ ચાલી ગયો છે । તીક્ષશીલા નગરીમાં દુતજ પેઠો । રાજ દુવારે બાઉબલને દીઠો ॥૪૮॥ પુછ્યાછે બાઉબલીએ સમાચાર । ભરતજી સવા ક્રોડ પુત્ર છે કુસળ । તમે શું કરવા આવ્યા છો વાત । તમારા પિ-

તાની ગાદી ભોગવે છે ભરત ॥ ૪૯ ॥ અનેક દેવને રાજા નમે છે । તેવું સુણીને બાહુબલ ક્રોધ કરે છે । અઠાણું ભાઇનું રાજ લીધું જઇ । તોય તુને તૃપ્તી ન થઇ ॥ ૫૦ ॥ તુને હું દડાની પેઠે હાથમાં ધરતો । બાલપણમાં એવી રમત કરતો । તારે રાજનો ખપ હોયજો । સૈન તૈયાર કરી આવજો । ॥ ૫૧ ॥ તેની સેનાનું વરણવ કહું । ચીત દઇને તમે સાંભળો સહુ । સોલ લાખ રણતુળ વાજાંરે વાજે । ચોરાશી લાખ તો હાથીઆ ગાજે ॥ ૫૨ ॥ ચોરાશી લક્ષ તો અશ્વજ જાણું । ચોરાશી લાખ રથ વખાણું । છનું કરોડ પાયદલ બીરાજે । દશ કરોડ ધજાસહીત છાજે ॥ ૫૩ ॥ ચૌદ હજાર મોટા મંત્રીશ્વર દેખ્યા । ચૌદ સહસ્ર બુધી નીધાન પેખ્યા । અઢાર કરોડ મોટા ઘોડાજ આવે । પચાશ ક્રોડ સાથે દીવટીઆ લાવે ॥ ૫૪ ॥ ચોરાશી લાખ મોટાં નીશાન ફરકે છે । નવનીધાન ચૌદરત્ન ઝળકે છે । સોલ હજાર સાથે જક્ષજ છાજે । બત્રીશ સહસ્ર રાજા મુગટ બંધ બીરાજે ॥ ૫૫ ॥ સોલ હજાર રાજકન્યા તો જાણું । વારાંગના સહીત બમણી વખાણું । એક લક્ષ બાણું હજાર સ્ત્રી બીરાજે । બત્રીશસહસ્ર

નાટકીઆ છાજે ॥ ૫૬ ॥ સુખેણ સેનાપતી લઇને આવે । ભરતરાજા બાહુબલને દેશજ જાવે । બાહુબલે રીખવંની પુજાજ કીધી । સામગ્રી સરવે સાથેજ લીધી ॥ ॥ ૫૭ ॥ બાહુબલની સેના તો હું જાણું । ત્રણ લાખ પુત્ર તેના વખાણું । બાર હજાર રાજા સાથે તો છાજે । અનેક સુભટ હસ્તીરથ બીરાજે ॥ ૫૮ ॥ સાથે સિંહરથનામારે સેનાપતી । બાહુબલ ચડયો હરખથી અતી । જગતને તરણની પેઠે ગણતો । આવે છે ભરતની સામો હણહણતો ॥ ૫૯ ॥ સામસામું જુધ થયું છે નામી । કેટલુંક વરણવું હું તોરે સ્વામી । બાર વરસ જુધ કરતારે ગયા । કોઇ કોઇ હઠયા નહીં અહીઆંજ રહ્યા ॥ ૬૦ ॥ એવે સમે ઇંદ્રિ આવ્યા છે આપ । પાંચ જુધ ઝીતે તેનો મોટોપરિતાપ । પાછી લડાઇ તો સામસામી કીધી । સકલ સેના ભરતની જીતીરે લીધી ॥૬૧॥ પાછી ભરતજીએ ચક્રજ ફેક્યું । બાહુબલની પ્રદક્ષીણા કરીને આવ્યું । એવું જાણી બાહુબલે મુષ્ટી ઉપાડી । માથે લોચ કરી પોતે વીચારી ॥ ૬૨ ॥ બાહુબલ રાજાએ દીક્ષાજ લીધ । એવો કાઉસગધરી અભીમાન કીધ । બ્રામીને સુંદરી આવી છે અહીં । બાહુબલને

ઉપદેશ દીધો તહીં ॥ ૬૩ ॥ ચાલી અઠાણું બંધવને પગેજ પડયા । તરતજ કેવલ જ્ઞાનમાં ચડયા । સભામાં જઇ પોતેજ પેઠા । મુગતગતી મુગતાફળ વેઠયાં ॥ ૬૪ ॥ પ્રભુજી વિચાર કરી અષ્ટાપદપર ચડી । ભરતજીએ પાંચસે ગાડાં ભરી સુખડી । રીખવદેવ કહેરે રાજા ભરત । સુખડી સાધુને કલ્પે નહી તરત ॥ ૬૫ ॥ ભરતજીએ પ્રભુજીને કહ્યું । ત્યારે રીખવદેવે મુખથી સહ્યું । જે જે શ્રાવક પાળેરે ધર્મ । તેને જમાડે જાયે પાપજ કર્મ ॥ ૬૬ ॥ પછી ભરતજીએ જનોઇની રીતે । ત્રણ રેખા કાઢી જમાડે પ્રીતે । ઇન્દ્રે ભરતને મુળ સ્વરૂપ દેખાડયું । રાજા ભરતજીને ચમત્કાર પમાડયું ॥ ૬૭ ॥ એક દીન રીખવ વિનતા નગરીમાં આવ્યા । ભરતજીએ આવી તરતજ વાંધા । પ્રભુજીએ દેશના દિધીરે ભારી । ભરતના સાતસો પુત્રે દિક્ષા લીધીરે સારી ॥ ૬૮ ॥ ભરતજી આરીસા ભુવનમાં બીરાજતા । ભાવથકી કેવલ જ્ઞાન પામતા । તેવી રીતે મુક્તીને છાજ્યા । ભરતની પાટે આદીતે અશ્વાછે રાજા ॥ ૬૯ ॥ આદીત રાજાએ જમાડી સુવર્ણની જનોઇ કરી । મહા અસા રાજાએ જમાડી

રૂપાની જનોઇ ધરી । એવી રીતે આઠ પાટ સુધી જમાડયા । જમાડી કરી જનોઇના ધારા કાઢયા ॥૭૦॥ કઇક રાજાએ જમાડી સુત્ર જનોઇ કરી । તે પેરી બ્રાહ્મણ થઆ છે તતકારી । એવી રીતે આઠ પાટ રીખવના થયા । આટ પાઠ સુધી પ્રભુતો મુગટ પેરી મુક્તે ગયા ॥ ૭૧ ॥ આદીશ્વરનો વંશ વખાણું । ચોરાશી ગણધર બરોબરીઆ જાણું । પ્રભુજીને ચોરાશી હજાર સાધુની સંપ્રદાઇ । બ્રામીને સુંદરી આદે ત્રણ લાખ સાધવી કહી ॥ ૭૨ ॥ ત્રણ લાખ પાંચ હજાર શ્રાવક જાણો । પાંચ લાખ ચોપનહજાર શ્રાવીકા ભણો । ચાર હજાર સાતસોને પચાશ કહું । ચૌદ પૂર્વધર જાણો તે સહુ ॥ ૭૩ ॥ નવ હજાર અવધી જ્ઞાનીજ જાણું । વીશ હજાર કેવલ જ્ઞાનીને વખાણું । વીશ હજાર છસે લબધીવંત શોભતા । બાર હજાર પચાશ જ્ઞાનથી દીપતા ॥ ॥ ૭૪ ॥ બાર હજાર છસે વાદી સાધુ થઇ ગયા॥ એમ વીસ હજાર સાધુરે થાય । ચાલીસ હજાર સાધવી સિધ થઇ । પોતાના મનોરથ પુરા કર્યાછે જઇ॥૭૫॥ બાવીશ હજાર નવસે સાધુજ થયા । તે તો અનુતર વીમાને ગયા । પ્રભુજીએ એક લાખ પૂર્વ વરત કર્યું ।

એક હજાર વર્ષ છાનાં વ્રત કર્યું ॥ ૭૬ ॥ વીશ લાખ પૂર્વ કુંવરપણે રહ્યા છે। ત્રેસઠ લાખ પૂર્વ તો રાજ રીધી કરી છે। એવું ચોરાશી લાખ પૂર્વનું આયુશ ધારી। દશ હજાર મુનીના સાથે ગયા નીરધારી ॥૭૭॥ આદેશ્વર અષ્ટાપદ પર આવ્યા રે જ્યારે। માધવ વદી તેરસનો દીન છે ત્યારે। અભજિત નક્ષત્રમાં ચંદ્રનો જોગ બીરાજે। પ્રભુજી ચૌદસ મત પંથી છાજે ॥૭૮॥ છ ઉપવાસે ચોવીહાર અણસણ કીધો। પ્રભુજીએ મુ-ગતીમાં જઇ જશ લીધો। ત્રીજા આરાને નેવાસી પખ વાડીઆં। પ્રભુજીએ મોક્ષે જઇ સીધ કારજ સહુ॥૭૯॥ સરધારની શોભા છે સારી। દેરાસર બંધાવ્યું છે ભારી। શેઠ નગરના વાસી વખાણું। લીલાધરને અજરામર બેઉ જાણું ॥ ૮૦ ॥ સંવતઓગણી સાડત્રીસો સાર। ફાગણ સુદ સાતમ શુકરવાર। પ્રતીષ્ટા કરી છે રૂડી પેર। શોભા થઇ છે લીલા લેહેર ॥ ૮૧ ॥ દેરૂં બંધાવી મોટો જશ લીધો। દેરાસરમાં ઠાઠ ભારેજ કીધો। કેટલુંક વરણવું નાવે પાર। તેનો જન્મ થજો સફળ નીરધાર ॥ ૮૨ ॥ આદેશ્વરનો શ્લોકો કીધો। એક ચીત કરી જસજ લીધો। જે કોઇ સાંભળશે નરને

નારી । તેના સફળકારજ થાશે ભારી ॥૮૩॥ જે કોઇ શીખે ને ગાએ । તેના પુર્વ જન્મના પ્રાચીત જાએ । ભુલ ચુક સરવે માફ કરજો । ધ્યાન રૂદેમાં અરીહંતનું ધરજો ॥૮૪॥ સંવત ઓગણી બેતાલીશ સાર । ચૈતર શુદ પુનમને રવીવાર । કર જોડીને સેવક કહે છે । શ્લોકો જોડનારો સરધારમાં રે'છે ॥૮૫॥ દાશ લખમી વીનવે અપાર । મુગતી આપો અરીહંત નીરધાર । જ્ઞાતીમાં તો ભાટીઆ જાણો । સરવે જૈનની રજ પ્રમાણો ॥ ૮૬ ॥ પ્રાંતહાલાર રહેવાશી જાણો । દશાશ્રી માલી વણીક પ્રમાણો । આદીશ્વરની ક્રીપાથી નવ નીધી થાએ । બેઉ કર જોડીને ગુલાબચંદ ગાએ ॥૮૭॥

શ્રી આદીશ્વર લાવણી.

રાગ ચલતીમેં.

સરધારમેં બીરાજે મહંત આદીશ્વર બંકા । તેરો અજીત નાથ હે નામ દેશમેં ડંકા ॥ ૧ ॥ આંકણી । પાસબીરાજે શાંતી નાથ છબીછે ન્યારી । આ કુંથુનાથ મહારાજ પ્રતીમા ભારી ॥ ૨ ॥ સીદ્ધચક્ર દેવી પંચ તીર્થ પાસબીરાજે । સાંજ સવારે ઘંટાં ઘનનન ઘનનન બાજે

॥૩॥ પૂર્વ દીશાએ ચક્રેશ્વરી માતા તો છાજે । આ માતજક્ષદેવી પશ્ચિમ બીરાજે ॥ ૪ ॥ તેરી શોભાનો નહીં પાર ચંદન બહુ બેકે । કેશરને કસ્તુરી માંહીં પર લેં કે ॥ ૫ ॥ કરલીઓ ચુમનકી છાંય દેરા હે દુજા । આ ટોકરશી ભંડારી કરે તોરી પૂજા ॥ ૬ ॥ સંઘ તપાતણો તો સારો દીસે ઉજીઆરો ધરમસરવરતે । આ સુરી નર મુનીવર નારદ ધ્યાન તોરૂં ધરતે ॥ ૭ ॥ દેરૂં બંધાવ્યું શા લીલાધર નગરના વાસી । આ અજરામર શાહ તો બહુ છે પ્રકાશી ॥ ૮ ॥ સંવત ઓગણીસાડીત્રીશ ફાગુન ગુનમાસે । આ સુકલ પક્ષ સપ્તમી વાર શુક્ર રાસે ॥ ૯ ॥ હું વીનવું છું વારંવાર કરી નમસ્કાર ધ્યાનપર ધરીઓ । મોઇ દાસ જાનકે આપ ચરનમેં લહીઓ ॥૧૦॥ હું શું કરૂં બખાન બુધી મેરી થોડી । મતી મેરી થોડી । કતાહે ગુલાબચંદ દોય કર જોડી ॥ ૧૧ ॥

ખ્યાલ.

ચલતીમાં.

કોનજાને મનકી અરીહંત વીના કોન જાને મનકી ॥ આંકણી ॥ હીરાકું પારખું જાને ઝવેરી । ચોટચાહે ધ-

નકી ।। ૧ ।। જાકે રૂદેમેં અરીહંત બસત હે । તાકું કહું તનકી ।। ૨ ।। કહે ગુલાબચંદ તુમારે ચરનમેં । લજા રાખો જનકી ।। ૩ ।।

ચાલ સદર.

મારા શામ ક્યારે મલશો । પાતળઆજી બોલે પળશોરે ।। આંકણી ।। આહુને ઘડીએ આહુને પગલે । છેલ છબીલા નેમ મલજોરે ।।૧।। સેસાવકની કુંજગલનમેં । દાશીની સુધ બુધ લેજોરે ।। ૨ ।। રાજુલ ઉભી અરજ કરે છે। વીનંતી ધ્યાનપર ધર જોરે ।। ૩ ।। કહે લખમીદાસ પ્રભુ પ્રાન સ્નેહી । ચરણ કમલ ચીત ધરજોરે ।। ૪ ।।

દોહા.

દિઠે ગરિબ જનને રહે, મનમાં જેનાં મ્હેર;
એવા અજરામર તણી, હો જો લીલા લ્હેર,
જ્ઞાન, દાન, ને ધર્મમાં, ધન વાપરવા પ્રીત;
અખુટ કીર્તિ,ધન પામવા,અજરામર શુભ રીત.

।। જૈનોજયતુ ।।
